

АСЕН РАЗЦВЕТНИКОВ

ХИТРАНА

chitanka.info

Нейде зад полето, нейде зад Балкана някога живяла рунтава Лисана. С хитрост и лукавство тя била позната — друга като нея нямало в гората. Кой какво намисли, кой какво захване, нея все ще пита, нея все ще кани.

Ала като всяка умница избрана имала си слабост нашата Лисана: че била от малка лакомница върла, че било без дъно пустото ѝ гърло.

* * *

Тръгнала веднъжка нашата Лисана — да се поразходи, нещичко да хване. Душила, вървяла, дебнала на пръсти — хванала край село пет кокошки тлъсти.

Още неогризла кокалците сладки, ето срещу нея идат стадо патки.

— Слава тебе, боже — викнала Лисана, — инак щях без малко гладна да остана!

Как ги изпоjala, те и не видели... Седнала да чисти зъбите си бели. Но невзела още върбовите клечки, ето къмто нея идат сто юрдечки.

— Кат съм се наjala, не съм заговяла! — казала си Лиса и ги връхлетяла.

Станало край пътя само перушина. Смаяли се всички трънки и глогини.

Най-подире сита, сънна и ленива тръгнала Лисана веч да си отива.

* * *

Ала щом възлязла горе на баира, спряла се и взела жадно да се взира.

— На узряло грозде май ми замириса! — казала си тихо лакомата Лиса и съзряла с радост, че току под нея, с бял зид оградено, лозе зеленее.

Трепнала Лисана, хукнала в превара — но не щеш ли, много бил висок дуvara. Скачала тя, драла камъни и плочи — не могла отнийде

вътре да прескочи. Тъкмо рекла: „Няма грозде да се хрупка!“ — и току съзряла във стената дупка. Но докрай не стига всякога късмета: тясна пък излязла дупката проклета.

— Става, щото става — рекла Лиса злобно, — ала аз оттука грозде ще си зобна! — Па събрала вежди, клепките присвила, мислила, кроила и накрай решила: скрила се в тревата, взела да се пощи и стояла гладна три дни и три нощи.

Отъняла много, станала на клечка — де сега да видим кой ще й се пречка! Вмъкнала се вътре нашата Хитрана, спряла в миг, па рекла с весела закана:

— Ха разтваряй гърло, Лисо ле, Лисано, дръж се да те видя, лозе ле небрано!

Гъмза и тамянка, резекии късни — яла Лиса, яла, щяла да се пръсне. Най-подире сита, весела, щастлива тръгнала Лисана пак да си отива.

Но случила й се тук беда ужасна: пустата му дупка пак излязла тясна! Слисала се страшно нашата Хитрана:

— Господи, самичка влязох във капана!

Па събрала вежди, клепки тя присвила, мислила, кроила и накрай решила: скрила се в лозите, взела да се пощи и стояла гладна три дни и три нощи. Станала отново като клечка тънка — бързо се провряла и излязла вънка.

Хукнала тогава, стигнала в гората, па като поспряла, рекла шепнешката:

— Ой те тебе, лозе, с чудно сладко грозде, гладна в тебе влязох — гладна си излязох!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.